

De maagden moeten bloeden

De maagden moeten bloeden
Katelijne Brouwer

De Harmonie

In Artis ruikt het net als thuis

Lola beter

Mijn klas mag Jumbo welkom heten,
wij kinderen van Amsterdam. Heel stil
staan we in twee rijen langs de papagaaienlaan,
maar de papagaaien krijsen: blauw, groen, rood.
Een gele vrachtwagen stopt voor de poort
waar de adelaars van koper schetteren in de zon.

In dat kabaal gaat de laadklep open, daar komt ze
op haar puppypoten, haar kop verstoppt onder
de oksel van haar oppasser, haar wapperslurf
in zijn achterzak en een bang bungelend touwstaartje.

Ik heb haar rug geaaid. Wat pluizige haartjes leken
was harder dan de nagelborstel thuis.
Jumbo was een slechte naam, Lola beter.

Haar flesje dronk ze op zijn schoot.
De arme man ging bijna dood.
Het olifantje was nog klein,
maar voor een mensenschoot te groot.

Artis kattenbak

Het ruikt hier in Artis als thuis,
naar de kattenbak in de wc.
De jaguar rent sneller dan ik lees.
Thuis heeft geen tralies of grind,
mijn nachthok geen schuif.

Soms zitten we samen te poepen,
Japie en ik, dan kijkt hij kwaad.
Ik stoor, maar ik moet echt.
Hij ook, hij loopt op sokken,
zijn mauw is net zo'n mauw
als van de jaguar, maar kleiner.

Chèvre

Je onderbenen waren harig als een geit, als de duivel,
maar je had geen staart en je hoeven waren niet gespleten.
Op vakantie at je chèvre tot je blaatte *le fromage est très bon*.

Je voelde je verwant met de geitjes op de kinderboerderij
die roken aan je tas. Zij mochten je porren, bokken, aan je trekken,
zelfs kopstoten geven zonder dat je pissig werd.

Verzaligd zag je hoe de jonge geiten trokken
aan het losse riempje van je leren tas, eraan sabbelden
en zogen: de speen, de melk, de vrouw.

Gered gereedschap

De jassen mogen bijna dicht, een laatste dier kruipt naar zijn voer,
heel traag, de poten zwaaien doelloos, net de koningin of Sinterklaas
in grote konijnenbonten wanten en nagels krassend over steen en zand.

Mijn juf schrijft schildpad op het bord, die glimlacht naar de sla.
Haar bek een tang, geen mond, gereedschap van een werkman.

Dictee:

*Een schildpad rook een krop frisee en ging zijn snufferd achterna,
te traag, het groen werd flets en bruin. Ach ja, sprak hij, sla blijft sla.*

*Een orthopeed die bij een diabeet de aangedane tenen dichtknijpt
en zo lekkende leidingen afsluit en wegvreet met zijn knabbeltang.*

Net mijn beugeltandarts, die zijn kaken spreidt, zijn lippen opent en
weer sluit, om voor te doen hoe dat moet en ik hem goed verdoofd
zijn vingers doormidden bijt.

Bloedsinaasappelgelei

De Moro's zitten in vloeipapieren wikkels
vol zwartepietenvrouwtjes met dikke rode lippen,
gouden ringen en woeste afrokrullen.

Bij Lazio Roma gooien de fascistten van de F-side
bananen naar de donkere voetballers op het veld.

We kochten nooit Outspansinaasappels
uit Zuid-Afrika; wij waren tegen Apartheid.

Opland tekende een uitgeknepen
mannenhoofd op een citruspersje,
net zo zwart als mijn Morovrouwtje.

Veertig jaar later zitten die wikkels
nog steeds om de bloedsinaasappels.
Ik pers ze uit en maak gelei.

Drie delen fruit en twee delen suiker.
Bitterzoet met stukjes schil.

Recept

Een bos bloemen van het pompstation
of rozen met 35 procent bonuskorting.
Neem de waarheid en een klein verdriet
dat blijft jengelen als een levenslied.

Laat me blij zijn met het welkom dat er is
in plaats van de bitterheid in te duiken
van gemiste kansen. Laat me blij zijn.
Laat me. Een verdwaalde zonnebloem.

Mijn lief komt met de allergrootste bos.
Mijd woorden op -heid, zegt hij met bloemen.
Een roos huilt geurende blaadjes, eucalyptustakken,
bessen en grote bladeren vingerplant. *Bitter*, zegt hij,
is rode sla uit de groentetas en biologisch lof.